

XXVIII.

Foreløbig Indstilling

fra

Udvalget angaaende Lovforslagene om Overgang af en Del af de direkte Statskatter til Kommunerne og om Indkomst- og Formueskat til Staten.

(Afgiven den 15de Februar 1900.)

Ovennævnte tvende Lovforslag, der oversendes til Folketinget den 21de December f. A., ere af Folketinget bragte tilbage til den Skikkelse, hvori de af samme vare vedtagne ved de tidligere Behandlinger, med en enkelt ny Tilføjeelse til Overførelsesloven. Under Sagernes Forhandling i Folketinget er det stærkt udtalt: for Overførelseslovens Vedkommende, at man ikke kunde indgaa paa de af Landstinget ønskede Bestemmelser om Afgang for Kommunerne til at bringe Indkomstskattelovens Regler til Anvendelse paa den kommunale Beskatning; ej heller paa, at der i nærværende Lov gaves nogle Paabud angaaende den nuværende kommunale Ligning; — for Skattelovens Vedkommende, at man ikke vilde samtykke i Formueskattens Afløsning med en Kapital-Tillægsstat; — endelig er det fremhævet, at disse Skattelove maatte særlig bringes til Afgørelse, og ligesom man derfor i alt Fald endnu ikke til Landstinget har oversendt Toldlovsforslaget, saaledes har man ogsaa udtalt, at man vilde modsætte sig en Forhøjelse af den nuværende Brændevinsafgift.

Under denne Sagernes Stilling skønner nærværende Udvalgs Flertal (Breinholt-Wandborg, Brødsgaard, Danneffjold-Samsøe, H. N. Hansen, Johnsen, Juul-Nyssensteen, Koch, Kottbøll, Sehested og M. Sørensen) ikke, at de tvende Skattelove, som have været Genstand for dette Udvalgs Behandling, for Tiden med Nytte vilde kunne gøres til Genstand for videre Behandling. Selv asset fra de med Hensyn til selve Lovforslagenes Indhold efter det anførte tilstedeværende Forfælgeligheder, maa Flertallet holde for, at Landstinget, naar der nu skal gaas til en gennemgribende Omordning af de direkte Skatteforhold, maa kræve, at samtidig de tvende andre, i Statens og Befolkningens økonomiske Forhold saa stærkt indgribende Beskatningslove bringes til Afgørelse, eller i alt Fald at der fra begge Ting's Side gøres de alvorligste Bestræbelser for at naa hertil. Kravet herom maa Landstinget formentlig saa meget stærkere være opfordret til at fastholde, som det vistnok vil erkendes, at de Goder, der ville kunne tilvejebringes ved Toldlovsforslagets Gennemførelse og ved Loven om en forhøjet Brændevinsstat, ville være fuldt saa vigtige som de, der naas igennem de nu foreliggende tvende Lovforslag til en Statsindkomststat og til Skatte-Overførelsen.

Flertallet kan herefter ikke antage, at det vilde være stemmende med Landstingets Ønske, saa længe Stillingen med Hensyn til de indirekte Skattelove henstaar uafgjort som for Tiden, at tage de to hidtil af Folketinget hertil oversendte tvende Lovforslag op til særlig afsluttende Behandling, men da Flertallet dog ikke kan anse Udvalget berettiget til paa egen Haand at tage Bestemmelse i saa Henseende, tillader Flertallet sig herved at forelægge Sagen for igennem en Beslutning af Tinget at erholde Billigelse af, at Udvalget for Tiden ikke afgiver nogen Erklæring over de to Lovforslag.